

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 243. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1842_477B-txt-shoot-idm12986/facsimile.pdf (tilgået 29. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

ger, reglede omkring 30 Aar (872—900), forsparede Landet tiak med de Nordste Vælinger, som idelig angreb Skjæterne, og hal selv have skrevet endel angelsagiske Deger, som endnu er til.

Altain (Altoin) var En af de sidste Angel-Sachser i det 8de Aarhundrede, som i lang Tid opholdt sig ved Keiser Carl den Stores Hof, og oprettede siden en berømt Skole i Tours.

Alperne er Europas høieste Bjerg-Kæde, mellem Frankrig, Tyskland og Italien.

Amsterdam piber allerede frem paa sit Faldværk over Sømpen i det Trettende Aarhundrede, men vorde dog først ret ved Antwerpens Ulykke, i Tilværelsen af det Sættende, var giennem det Sættende og en Deel af det Niende et Hoved i det Veste, og er endnu en rig Kammerraad, hvor dog Fremtidslen af Bybygggerne er Færdiglemmer.

Angel-Sachser er det gængse Navn paa de Danske og Frisiske Biskopper, som, i det Femte og Sjette Aarhundrede, indtog Britannien, paa Wales nær, og faldte det England, og blev saa det Niende Aarhundrede baade Iydlands og Nordens Kæst-Veste i Christendom og Skibsfart paa Norderhavet.

Angler kaldes Hovedstammen hos Angelsagjæerne, og af dem har endnu Landstabet Nægelin ved Slesvig sit Navn.

Andagar (Mægit og Wæger) var en Frankisk eller Sachsisst Munt, som i det Niende Aarhundrede (826—65) utvælselig forkyndte Christendommen i Danmark og Sverrig, og kaldes derfor Nordens Apøstel.

Antiochien, ved Floden Orontes i Syrien, er især berømt af det »Christne Navn«, som har sin Oprindelse herfra, og af sine to Belæinger paa det store Kærtog (1099) da Staden var et Forbund Mellem Christenhedens og Tyrkies Hovedstæde.

Antwerpen eller Anderp var i det Sættende Aarhun-

